

یادی و درس آموزی از رستاخیز حماسی ۲۴ حوت مردم هرات

آن روز همای فطرت انسان به بال خون تا آن فضای لایتناهی عروج کرد

ستیز با بیگانه متجاوز و آزادیخواهی، آن عناصری از روانشناسی اجتماعی و برزندگی های فرهنگی اند که خلق پابرهنه، اما سلحشور افغان با آن تشخص می یابد. مردم آزادمش این خطه باستانی در میان ملل جهان - با خصیصه آزادیخواهی شان - از شهرت بسزائی برخوردار بوده اند؛ زیرا که استوار و مقاوم در برابر هر دشمنی قد برافراشته و در دفاع از حریم حریت قلم، قدم و شمشیر زده اند. دلیرمردان و شیرزان ساکن این مرز کهن از زمانه های دور تا همین حالا، در طول تاریخ خونبار و پر از فراز و نشیب این قلمرو، با قبول قربانی ها و جانفشانی های بی همتا، با خیزش و شورشگری علیه هر متجاوز، ستمگر و مستبد زمان، کارنامه های مبارزاتی درخشان و ماندگاری را ثبت تقویم تاریخ کرده اند.

خلق بلاکشیده ما طی قرون متمادی پیوسته با حاکمان مستبد غارتگر، نظام های طبقاتی غدار و ستمگر داخلی و متجاوزان استیلاءگر بیگانه، رزمیده اند. از هجوم سپاه هستی برانداز سکندر مقدونی تا استیلای خانه برانداز اعراب و چنگیز مغول؛ از درازدستی شاهان صفوی و قاجاری تا لشکرکشی های انگریزها؛ از تجاوز و اشغالگری سوسیال امپریالیسم روس تا لشکرکشی امپریالیست های غدار امریکائی و ناتوئی؛ خلق مقاوم افغانستان تاریخ خونبار، ولی شورانگیزی را با نثار خون فرزندان برومند، آزادیخواه و انقلابی اش رقم زده است. ایستادگی مردم آزاده ما در میانه میدان در میان شعله های آتش جنگ های تحمیلی تجاوزکارانه متجاوزان در هر نوبتی و مجازات اشغالگران و مجبور ساختن آنان به اعتراف به شکست و تن دادن به فرار روبهانه از بیسه شیران، فرازی از تاریخ حماسی آزادیخواهی خلق کشور ما بوده و خود گواهیست بر این مدعا.

شکست اراده زورگویانه و استعماری اشغالگران سوسیال امپریالیست روسی - به گونه شکست اسلاف متجاوز شان - در برابر مقاومت و ایثار بی همتای خلق به خاسته و مقاومتگران آزادیخواه کشور ما در دهه هشتاد میلادی ریشه در تاریخ پارینه این مهد دلیران و این خصیصه اجتماعی - فرهنگی فرزندان آزاده و والاهمت دامان این کوهساران شامخ و غرورانگیز دارد.

تجاوز و درازدستی استعماری سوسیال امپریالیسم اشغالگر روس بر زمینه و به ادامه مداخلات مکرر قبلی اش در افغانستان و سپردن سرنوشت کشور و مردم ما به دست مشتکی ارادل میهن فروش و جلاد طی کودتای نظامی روسی، آتش خشم و انزجار خلق آزادی دوست ما را از نورستان و کتر تا هرات و دره صوف و اقصی نقط کشور عزیز ما در مقابل استیلاءگران روسی و مزدوران خودفروخته و جنایتکار "خلقی - پرچی" شان برافروخت.

یکی از این قیام های حماسی و شکوهمند خلق سلحشور و به پا خاسته ما که آغاز سرایشی حاکمیت نواستعماری روس متجاوز و سلطه پوشالی ایادی زبون آن را قبل از لشکرکشی نظامی کهن استعماری اش و اشغال کشور ما، رقم زد؛ رستاخیز مردمی ۲۴ حوت هرات بود.

قیام تاریخی عمدتاً خودجوش توده های زحمتکش، آزادیخواه و مبارز هرات در برابر سیاست های فاشیستی مشتبی جلاخان میهن فروش و برده های بی وجدان استعمارگر روسی، رویداد شگرف و خونینی بود که درست ۳۹ سال قبل از امروز خلق شد. داستان این خیزش حماسی - تراژیک دو بعد دارد: در رخ حماسی آن فرازی از حماسه، ایثار، مقاومت توده ها و انقلابیون و ایمان راسخ آنان به توانائی های مضمهر مردمی و فردای روشن متعاقب شکست و زبونی این جباران تاریخ؛ توأم با دستپاچگی، حالت زار و زبونی مزدوران استعمار و تضرع "نابغه جنایت" (نورمحمد ترکی) در پای ارباب روسی اش برای فرستادن سربازان قاتل روسی در لباس ارتش افغانی برای سرکوب قیام حماسی ۲۴ حوت هرات، موج می زند. در رخ تراژیک این ماجرا؛ قربانی زیاد مردم، کینتوزی، انتقام جوئی و برخورد سبانه و ماورای فاشیستی مزدوران "خلقی - پرچمی" روس و ارباب جنایت گستر روسی شان در کشتار عامدانه و بی دریغ توده های قیام کننده هراتی، برجستگی دارد.

اینک سی و نهمین سالگرد این حماسه توده ئی در حالی فرارسیده، که میهن گرامی ما پس از پایان یک دهه مضاف ملت ضد استعماری با استعمارگر متجاوز روسی و غلامان زرخرید خانه زادش "خلق و پرچم" و شکست و فرار خرس قطبی از معرکه، پس از یک دوره سلطه خونین و ویرانگر ارتجاع اسلامی، مجدداً نزدیک به ۱۷ سال قبل در اشغال امپریالیست های متجاوز و اشغالگر امریکا و ناتو درآمده و سیطره خونبار مستقیم استعماری امپریالیسم تا اکنون بر دوش زخمی خلق ستمدیده ما سنگینی داشته و ادامه یافته است. این بار نیز به سان دوره قبل، حالت مستعمراتی کشور توده های تحت ستم و مبارزان ملی - مردمی ما را به مقاومت رهایی بخش و انقلابی طی مصافی ضد استعماری با استعمارگران متجاوز زمان فرامی خواند.

به پاسخ این ضرورت، برای یادبود از قیام شکوه آفرین ۲۴ حوت هرات و بابت گرامیداشت یاد رزم آوران هراتی و قربانیان سوسیال فاشیسم روسی، ضمن تعظیم در پیشگاه عظمت تاریخی آن حماسه توده ئی و پاسداشت شور انقلابی الهام بخش توده های میلیونی خلق به پا خاسته و تمامی به پایستادگان "حوت خونین" کشور، نکاتی چند را به رسم درس آموزی از پدیده ۲۴ حوت هرات و سائر خیزش های مردمی پیش و پس از آن مطرح می سازیم:

(۱) اولین درسی که از این قیام و حرکت های اعتراضی مردمی مشابه آن استخراج می شود، عبارت است از: اجتناب ناپذیری فوران خشم خلق در برابر ستم، نمایش قدرت مردمی و شور انقلابی الهام بخش توده های راست قامت مردم. این نمایشات قدرت توده ئی بر این حکم تاریخی صحنه گذاشت که هرگاه توده های خلق به صورت یک پارچه و مصممانه اراده کنند و به پا خیزند، بزرگ ترین قدرت های ارتجاعی و استعماری زمان را به زانو می آورند. این درس که در آن برهه خونین به خون فرزندان مبارز توده ها نوشته شده، در شرایط مستعمراتی جاری کشور ما، برای توده های تحت ستم و مبارزان ملی - انقلابی کشور ما افغانستان، درس و منبع الهام بزرگی است.

(۲) ضمن ستایش و الهام گیری از شور انقلابی، درجه ایثار و معراج خیره کننده آزادیخواهی توده های رزمجوی آن مقطع تاریخی کشور، درس تاریخی دیگری را که باید از خلال این مبارزات بیرون کشیده و برجسته ساخت، عبارت از این است که برای پیروزی بر دشمنان قسم خورده خلق اعم از اساسی و عمده و رسیدن به رهایی ملی و اجتماعی، شور انقلابی مردم و ایستادگی صرف و زودگذر آنان در میدان کافی نیست. بایستی فراتر از آن، به چگونگی و مداومت این میدان داری اندیشید. این درس استخراج شده از خصلت آئی فوران خشم خلق و خودجوش بودن این مبارزات توده ئی به ما می آموزد که برای آغاز و به فرجام رسانیدن پیروزمند مبارزات توده ها، این مبارزات باید به گونه آگاهانه با رهبری

پیشتر؛ با سازماندهی و بسیج سراسری توده ها؛ با اهداف، تاکتیک ها و اشکال سازمانی و مبارزاتی روشن و تعریف شده و تداوم خود، مدارج تعالی و تکامل را در همه ابعاد بپیماید.

تجارب خیزش های آنی، آتشفشانی و زودگذر توده های خلق از گذشته تا همین اکنون در هرات، کابل، دره صوف، کنر، نورستان، پکتیا، غزنی و سایر نقاط کشور و در مجموع تجارب مبارزات استعمارشکن دهه هشتاد قرن گذشته مردم ما در برابر هیولای روسی، نشان داد که هرگاه مبارزات مردم از شرایط و ویژگی های فوق الذکر بی بهره بوده است، امپریالیسم و ارتجاع توانسته اند تاریخ این ستیز ضد استعماری خلق به پاخاسته را از موضع منافع دیگری تخطئه کرده، ثمره مجاهدات خلق ها را ربوده و بر حال و مقدرات آتیه آنان مسلط شده اند.

این درس عبرت ناشی از شکست و عدم مداومت خیزش های آنی و خود به خودی تا کنونی توده های ستمکش کشور ما، در برهه جاری کشور برای تدارک و برپائی مبارزه ای رهائی بخش ملی - انقلابی دارای رهبری مترقی، انسجام ساختاری و هماهنگی عملکرد، درس بزرگی است.

با درس آموزی از جانبازی مبارزان راه آزادی کشور، یاد و آرمان شان را گرامی می داریم!

مرگ و نفرین بر وطن فروشان، جلادان و قاتلان خلق از هر قماش!

مرگ بر امپریالیسم و ارتجاع!

یا مرگ یا آزادی!

سازمان آزدیبخش مردم افغانستان (ساما)

۲۴ حوت ۱۳۹۶ش